

Februari 2022

OBS! Innehåller Kallelse till årsmöte

www.fotoakuten.se

Kalkbladet

Ljusets betydelse i våra liv

Det är Kyndelsmässodagen och temat för söndagen är Uppenbarelsens ljus. Som förberedelse på predikan läser jag Anita Goldmans bok *"Ljusbärarna: människor som väljer glädje"*, där hon bland annat skriver om fransmannen Jacques Lusseyran, han föddes i Paris 1924 och blev blind vid åtta års ålder genom en olycka. Lusseyran berättar hur han kände att ljuset kom in och lös inom honom, och att det gjorde att han kunde "se" sin omgivning. Så om han var avundsjuk, sur och irriterad så hamnade han i ett mörker och famlade sig fram medan han stötte i allt runt omkring, men om han i stället var i ljuset, glädjen och

kärleken så kunde han leka som de andra barnen och "se" och förstå sin omgivning. Detta var hans räddning när han levde 18 månader i koncentrationsläger efter att ha varit med i motståndsrörelsen i det ockuperade Frankrike. Efter att nästan ha gått under i mörkret och ensamheten så kom ljuset tillbaka i en ljusgestalt, oklart om det var Gud, Jesus eller en ängel, och ljuset kom tillbaka inom honom som gjorde livet uthärdligt igen.

När allt var meningslöst och hopplöst så hade han en inre värld som var ljus och oförstörbar och som vakterna inte kunde ta ifrån honom.

En fladdrande låga

Det blir inte att jag predikar denna Kyndelsmässodag utan i stället ligger jag i en sjuksäng efter misstänkt hjärtinfarkt. Då minns jag Lusseyrans ord och jag känner hur ljuset inom mig lyser om än med fladdrande låga. Hur mycket de än jobbar runt mig med provtagningar och sladdar så kan jag känna mitt inre levande landskap, där Gud och kärleken bor som ger en ro mitt i oron. Dagen efter lämnar jag sjukhuset efter att läkarna konstaterat att det inte var någon fara, och vårsolen lyser för fullt när jag vandrar hemåt och det är som jag inte vill gå in utan stanna i solljuset så att ljuset inom mig aldrig slocknar utan fortsätter lysa alla de dagar jag har kvar här.

Guds välsignelse!

Catharina Larsson

Innehåll		Internationella kvinnodagen 8 mars	5
Betraktelse	1	Brott och förlåtelse	6
Tinas tankar	2	Bokcirkel i Härnösand	10
Kallelse till årsmötet	3	Glimmer och Glöd	11
Att vara kallad till en patriarkal struktut	4	De sju systrarna	15
Kontaktpersoner	4	Historiehörnan, del 3	17

Foto: Maria Marre Gustafsson

*Följ vår återkommande
skribent, Tina Wilhelmsson,
i **Tinas tankar**.*

Tinas tankar

Ett feministiskt statement

I höstas läste jag en kurs i nytestamentlig grekiska för att jag ska kunna göra egna översättningar av originaltexten i Nya testamentet. En intressant sak jag lärde mig var att det är samma verbändelse för tredje person singular oavsett om det är femininum, maskulinum eller neutrum. Förenklat förklarat så är det alltså samma ord för till exempel hon växer, han växer eller den/det växer.

Kanske varannan damernas

Vår lärare sa att om vi känner oss osäkra på genus i översättningen, eller om det inte är givet i samband med till exempel ett namn, så ska vi alltid välja maskulinum i våra översättningar. Jag och några klasskamrater blev lite provocerade av det och bestämde oss då för att när genus inte var givet i originaltexten skriva "hon" eller "hen" i våra översättningar istället för "han". Vi såg det som ett feministiskt statement. Vi klarade kursen, vi fick rätt på våra översättningar och vi fick dessutom ett varsitt VG. Vi skrev faktiskt "hon" eller "hen" genomgående genom hela terminen, utom vid ett tillfälle, nämligen när vi skulle översätta Matt 13:13. Slå gärna upp det i en bibel och fundera på varför.

Vår lärares uppmaning till oss att vi alltid skulle välja maskulinum i översättningarna väcker en del tankar hos mig. Hur skulle det ha sett ut om den första översättningen hade femininum istället för maskulinum där genus inte var givet? Eller kanske tagit varannan damernas. Vilka konsekvenser hade det gett? Hade bibelns berättelser varit fulla av aktiva kvinnor som tog plats och agerade? Jag funderar också på vilka ord vi (eller ska jag skriva man?) använder idag, där vi väljer att köna utan att genus är givet. Vilka ord kan du komma på där du automatiskt könar personer utan att veta genus?

Störst av allt är kärleken.

Tina Wilhelmsson

Kallelse till Årsmöte

Välkommen till årsmöte med Kvinnor i Svenska kyrkan i Härnösands stift lördagen den 9 april 2022 kl. 11.00 i Kyrkans hus i Sundsvall.

Efter årsmötet får vi lyssna till Tina Wilhemsson. (Se nästa sida).

Dagordning för årsmötet

1. Årsmötets öppnande
2. Val av mötesordförande, sekreterare och två justerare
3. Fastställande av dagordning
4. Fråga om årsmötets stadgeenliga utlysande
5. Styrelsens ekonomiska redogörelse och verksamhetsberättelse för 2021
6. Revisorernas berättelse
7. Fastställande av resultat och balansräkning för 2021
8. Fråga om ansvarsfrihet för styrelsen
9. Val av två styrelseledamöter
10. Val av revisor
11. Val av revisorsersättare
12. Val av valberedning
13. Val av ombud till riksorganisationens årsmöte
14. Val av ombud till digital regionstämma Sensus region Norrland
15. Fastställande av budget för 2022
16. Information och beslut om handlingsplan för 2022
17. Inkomna motioner
18. Tid och plats för nästa årsmöte
19. Årsmötet avslutas

Motioner ska vara styrelsen tillhanda senast den 25 mars 2022.

Anmälan till årsmötet görs till Berit Larsson, e-post: *ulla.berit.larsson@gmail.com* eller mobil: 070-230 95 57 senast den 4 april 2022. Anmälan behövs för att kunna förbereda fika till alla.

Väl mött!

Styrelsen genom Berit Larsson

Att vara kallad till en patriarkal struktur

Tina Wilhelmsson är medlem i Kvinnor i Svenska kyrkan och prästskandiat för Härnösands stift. Hon har inom Teologprogrammet på Umeå universitet nyligen skrivit uppsatsen *"Kvinnor i Svenska kyrkan – om att få en kallelse till en patriarkal struktur"*.

Syftet med uppsatsen var att granska förutsättningarna för kvinnor i Svenska kyrkan att följa sin kallelse samt skapa en diskussion om patriarkala maktstrukturer i Svenska kyrkan och vad dessa innebär för kvinnor som kallats till att verka i kärlekens tjänst.

Tina har sedan tidigare en pol.mag. med inriktning mot sexuella rättigheter från Lunds universitet och har jobbat som visartist i många år.

Tina kommer till årsmötet för att diskutera sina frågeställningar med oss och samtala om det hon upptäckte i sin uppsats.

Vi kommer också att få lyssna till hennes härliga feministiska musik.

Foto: Maja Öberg

Kontaktpersoner

Vi är nu två kontaktpersoner i stiftsföreningen som tar hand om informationen från Riksstyrelsen.

Marianne Staaf-Gälldin.

Berit Larsson

Internationella Kvinnodagen 8 mars

Nycirkusföreställning Det får bära eller brista

Sundsvalls teater kl. 19.00

Med avstamp i sina egna släkthistorier och egna erfarenheter har akrobaterna i Circus By Me skapat en föreställning om kvinnans fysiska styrka ur både ett historiskt och nutida perspektiv. Utgångspunkten är de fysiska arbetsuppgifter som historiskt alltid legat på kvinnorna.

Det handlar inte minst om allt bärande: barn, potatissäckar, kastruller, vatten- och mjölkkanor, barnvagnar in i bilen och uppför trappor, matkassar från affären, ved och liknande.

Resultatet är en artistiskt stark föreställning som berättar en viktig del av den nordiska kvinnans historia och belyser kvinnans fysiska styrka. Detta gestaltas med hjälp av kvinnliga parakrobater som större delen av sina liv arbetat med just fysisk styrka och har som yrke att bära eller bli burna.

Kvinnor i Svenska kyrkan, Härnösands stift är medarrangör.

Biljetter via Entre Sundsvall, www.entresundsvall.se

Glöm inte att meddela ev. adressändring till
marianne.staaf.galldin@hotmail.com

Brott och förlåtelse

Jag prästvigdes för Härnösands stift 2016 och tjänstgör sedan tre år i Härnösands pastorat. Huvudparten av mitt arbete är som fängelse- och häktespräst på Saltvik, ett häkte för män och kvinnor och anstalt med klassificering 1, samt säkerhetsfängelse för män, med totalt 220 platser. Dessförinnan arbetade jag ett år på Anstalten Ljustadalen i Sundsvall, klassificering 3 för kvinnor, med cirka 24 platser.

Matteusevangeliet 25:35-36

”Jag var hungrig och ni gav mig att äta, jag var törstig och ni gav mig att dricka, jag var hemlös och ni tog hand om mig, jag var naken och ni gav mig kläder, jag var sjuk och ni såg till mig, jag satt i fängelse och ni besökte mig.”

På häktet och anstalten Saltvik arbetar jag tillsammans med ett arbetslag bestående av två präster, två pastorer och en imam – NAV-gruppen på Saltvik. Vårt arbete består i huvudsak av själavårdssamtal och gudstjänster samt samtalsgrupper, vid dessa erbjuds enkelt fika. (NAV-Nämnden för andlig vård).

Stort behov av samtal

Då många häktade har restriktioner (endast kontakt med personal, advokat, utredare, NAV) är behovet av samtal och miljöombyte stort för många. Som häktad är personen inte dömd utan under utredning av polis och åklagare. Möjlighet till deltagande i gudstjänster har häktade utan restriktioner och intagna på anstalt varannan vecka, fredagsbön 1 ggn/mån.

Faktauppgifter:

Susanne Öhlén

Bor i Sundsvall

Präst och kyrkopolitiker

Medlem i Kvinnor i Svenska kyrkan i Härnösands stift.

I mötet med intagna vet jag sällan anledning till att de är på Saltvik. Min tystnadsplikt är av avgörande betydelse i själavårdssamtalen, både med häktade och intagna på anstalten.

Ann Heberlein skriver i boken *Vägen in – Om andlig vård i Kriminalvården*: ”Grundläggande i en kristen människosyn är att varje människa är skapad till Guds avbild, detta innebär bl.a. att hon har förmåga att fatta egna beslut – hon är autonom – och att hon är ansvarig. Alltså finns det förmåga till ansvarstagande hos varje människa.”

Magnus Abrahamsson skriver i boken *Brott och förlåtelse*: ”Förlåtelse innebär inte att människan försvåras att ta det moraliska ansvaret för sina handlingar. Ledord: omsorg, ansvar och moraliskt ansvarstagande. Teologi formulerad utifrån straffrättslig uppfattning: ”Den som döms för ett brott måste mötas med respekt och omsorg samtidigt som han/hon bör få hjälp att förstå sina handlingar och ta ansvar för dem.”

Många timmar i ensamhet

Under häktningstiden får människan mycket tid i ensamhet, 20-24 timmar, vilket ger möjlighet att möta sig själv utan att distraktioner. Under anstaltstiden tillbringar personen minst 12 timmar i ensamhet (eller tvåsamhet vid dubbelbeläggning). Magnus Abrahamsson skriver: ”*Cellen är en av de ensammaste platser vårt samhälle känner.*”

Det är en tid fylld av tankar, känslor, reflektioner och ensamhet:

- *Hur ska jag kunna leva med det jag gjort?*
- *Jag har minnesluckor, kommer inte ihåg allt som hänt.*
- *Vad ska familjen/folk säga?*
- *Hur ska jag kunna bli förlåten?*
- *Hur ska jag kunna förlåta mig själv?*
- *Vem kan förlåta en sån som mig*
- *Hur ska jag kunna leva vidare?*

Sofi Lindfors diakon i Svenska kyrkan beskriver sitt arbete på anstalten Kumla i boken *Vägen in – Om andlig vård i Kriminalvården*: ”Att vara kyrka där det är svårt att vara människa.”

I mina möten möter jag en människa, jag möter inte anledningen till att människan är intagen på Saltvik.

För mig är människan framför mig en avbild/spegling av Gud, med den egna viljan. I mitt arbete är det viktigt att skilja mellan personen och dennes handlingar.

- *Man är inte en tjuv, utan en person som tar ifrån andra.*
- *Man är inte en våldtäktsman, utan en person som förgriper sig på en annan människa.*
- *Man är inte en kvinnomisshandlare, man är en man som misshandlar kvinnor.*
- *Man är inte en mördare, utan en person som tar en annan människas liv.*
- *Det finns inga monster, det finns människor som utför monstruösa handlingar.*

Det kan finnas förklaringar, som dock inte är ursäkter, till det som inträffat: droger, alkohol, sinnesrörelse, bristande impuls kontroll, rädsla, gruppsyck, möjlighet...

När jag möter människor är mitt utgångsläge att se människan och verka för sanningen för konfidenten, (den jag möter i själavård). Att lyssna och stå kvar tillsammans i smärtan, att påminna om hoppet och inge framtidstro.

Kan allt förlåtas

Kan Gud förlåta vad som helst? Ja, när Jesus dog på korset tog han mänsklighetens skuld på sina axlar.

Kan en människa förlåta vad som helst? Det beror på...

Desmond & Mpho Tutu skriver i boken *Förlåtelse*: "För den utsatte är det viktigt att få sätta ord på det som gör ont, på sina känslor – på smärtan, på rädslan. När vi ger röst åt smärtan börjar den läka."

www.fotoakuten.se

Ibland händer det att vår gudstjänst blir hijackad av intagna som hellre samtalar om Gud än firar gudstjänst. Senast det hände pratade vi om Bibelns berättelser, patriarkerna, de abrahamistiska religionerna; judendom, kristendom och islam. Om Torah, Gamla och Nya testamentet i Bibeln och Koranen. Vi kom in på Gudsbilder och änglar, om det goda och det onda, mörker och ljus med frågor som:

- *Är vi verkligen skapade till Guds avbild? Hur kan det vara så?*
- *Kan kristna bli förlåtna för allt?*
- *Kan vi kristna/mänskligheten i stort/ blir förlåtna för allt?*
- *Kan vi förlåta varandra för allt?*

Johannesevangeliet 8:7-11

*När de envisades med sin fråga såg han (Jesus) upp och sade:
"Den av er som är fri från synd skall kasta första stenen på henne."
Och han böjde sig ner igen och ritade på marken. När de hörde hans
svar gick de därifrån en efter en, de äldste först, och han blev ensam
kvar med kvinnan framför sig. Jesus såg upp och sade till henne:
"Kvinna, vart tog de vägen? Var det ingen som dömde dig?" Hon
svarade: "Nej, herre." Jesus sade: "Inte heller jag dömer dig.
Gå nu, och synda inte mer."*

Både mörker och ljus i människan

Berättelsen om äktenskapsbryterskan har många dimensioner, i mitt arbete lyfter jag vår mänskliga benägenhet till att vilja döma varandra och skapa hierarkier. Vi kan göra fel men vi kan inte sätta det i system utifrån Jesus ord: Gå nu och synda inte mer. Gud insåg människors behov av regler för att leva tillsammans och gav Mose de tio budorden som ligger till grund för Svea rikes lag. Människans inre består av mörker och ljus, hur balanserar vi detta? En nyckel är ansvarstagandet över sina handlingar och en annan är vår förmåga till livslångt lärande och möjlighet till att förändra vårt tankesätt och beteende.

I boken *Förlåtelse* beskrivs metoden den fyrfaldiga vägen. Det första steget är att *berätta*, steg två är att *sätta ord på det som gör ont*, steg tre är att *ge förlåtelse* och steg fyra är att *förnya eller släppa taget om relationen*.

Förlåtelsen behöver tid

I en kristen kontext kan förlåtelsen upplevas som ett krav, vilket är olyckligt då förlåtelse är komplicerad. Det är viktigt att sorgprocessen har sin tid och att eventuell förlåtelse- och försoningsprocess har sin. Sorgen har olika stadier: *smärta, förnekelse, vrede, förhandling, acceptans*. Min erfarenhet av förlåtelse är att den behöver tid. Tid att bearbeta det som hänt genom att beskriva händelsen och de känslor som uppkommit före, under och efter händelsen. En process som kan ta årtal för att sedan, förhoppningsvis, resultera i behovet av att komma vidare, komma igenom och ut på andra sidan. Låta förlåtelse ske för sin egen skull, inte för den andres, för att bli fri från att bära runt personen och händelsen, släppa hat, ilska och bitterhet. Det är inte nödvändigt att verbalisera förlåtelsen till den person den avser eller att fortsätta relationen till densamme.

När det inte är möjligt för människan att förlåta får hon överlämna det till Gud och vila i det beslutet, för vi är bara människor och inte Gud.

Susanne Öhlén

Bokcirkel i Härnösand

Summering från vår senaste träff

Vår träff inleder Gunnel Oldenmark genom att läsa Eileen Caddys lilla boken: *"Att öppna inre dörrar"*. Det handlade om förundran och glädje, om att sluta stressa, sluta komplicera vardagen, istället låta Gud ta över och att flyta med i naturens ström, att njuta av livet, tacka för allt vi har och se det sköna omkring oss. Då skapas harmoni i våra liv.

Sedan samlade vi oss för avsnittet i boken. Det var samtal om hela existensen, universum och att Gud genomsyrar allt. Vi talade om julen som är barnens speciella högtid, deras glädje och längtan till julaftonen och julklapparna. Medan vi vuxna är upptagna med alla högtidförberedelser samt all denna mat som ska lagas.

Om julevangeliet, om att *"Gud har blivit människa"* (sid 57) och om Treenigheten, där vi tog god tid på oss i diskussionen om detta mysterium. Vi fann att det är liknande problem idag när det gäller emigrationen; Maria, Josef och lilla Jesus tvingades fly till Egypten på grund av Herodes, den maktfullkomlige mannen som utövade terror mot folket.

Sid 60: *"Varför måste Gud bli människa? Gud, som finns bortom tid och rum, vet att det kommer att sluta i död och korsfästelse"*. Sedan står det att i de flesta julkrubbor ligger Jesusbarnet med utslagna armar, och att hans lilla kropp gestaltar korset. Något förvånadeinsåg vi att vi aldrig hade sett det. Symboliskt pekar ju den bilden på martyrskapet och fram mot korsfästelsen.

Mery Sauni

Glimmer och Glöd och Jag vill dig väl

Yogakällan, Scen Sundsvall och Kvinnor i Svenska kyrkan i Härnösands stift samverkade i november 2021, med att genomföra en Livemusik-konsert och två workshops om Toning i Njurunda, Sundsvall med Marie Bergman. Föreningen sökte och fick medel via Arrangörslyftet. Både Sveriges radio P4 och Sundsvalls Tidning uppmärksammade arrangemangen.

”Stäm din kropp i rätt ton” var namnet på workshopen, som lockade cirka 30 personer per gång. Marie förklarade och visade hur fint vår hjärna skyddar vår överlevnad genom att lagra upplevda risker och hur liknande situationer långt senare kan aktualisera oväntade reaktioner ur det undermedvetna.

Vad innebär toning

Tillsammans provade vi att tona, göra andningsövningar och enkla rörelser för avspänning samt Havening, en enkel psykosensorisk metod där vi lugnar hjärnans rytm och därmed nervsystemet, genom att stryka oss själva på överarmarna, i handflatorna och försiktigt i ansiktet. Man stimulerar beröringscellerna för att komma till medveten vila av kropp och själ. Om man vill kan man tona stilla samtidigt.

Marie beskriver själv toning så

här: Toning är prestationsfria ordlösa toner, hummande och vokaler. Vi kan ladda tonerna med en tankeintention, en affirmation eller fri bön om man så vill. Vi tonar på utandningen och gör utandningen dubbelt så lång som inandningen, det lugnar nervsystemet och hjärtrytmen. Välgörande, befriande och

utvecklande. Stimulans av Vagussystemet med balanserande effekt på nervsystemet. Djupnäring och energi till inre växtprocesser och självläkande som avspeglas i vår utstrålning och vårt fokus.

Vagussystemet – kroppens viktigaste nerv

Vi fick också lära oss om Vagussystemet, kroppens största viktigaste nerv som styr nervsystemet och som samordnar vitala organ och processer med varandra och med hjärnan, kroppens eget informationssystem som hela tiden kollar av hur det är ställt inuti oss och förser hjärnan med info för att vi ska överleva.

Vi kan påverka vår egen hälsa genom vårt sätt att leva och samspela med vår omgivning. Vagus betyder vandra och att stämma sin kropp i rätt ton för sin hälsa, är att medvetet (vandra och) balansera och hitta sin pendlingsrytm mellan att mobilisera sina resurser för aktivitet/arbete och återhämtning/vila.

Toning skapar vibration

Vi måste lyssna på vår vagusbroms, ett inbyggt säkerhetssystem i oss alla, när det är dags för vila. Toning är ljud som skapar vibrationer i kroppen, de lugnar och helar nervsystemet och kropp och själ kommer i vila. Vibrationer är beröring för kroppen. När vi tonar tillsammans ger vi varandra en ton från hjärta till hjärta och då utvecklar vi samtidigt medkänslan med oss själva och med andra människor.

En utsträckt hand och en vänlig fråga är en enkel inbjudan till medkänsla liksom vårt uttalade eller tysta budskap *"Jag vill dig väl"*. Vi kan alla vara med och skapa en vänligare värld genom vår närvaro, tanke och handling mot oss själva och våra medmänniskor. Och vi behöver alla vara med och ge vårt bidrag!

Marie grundar sin kunskap om Vagussystemet på Stephen Porges forskning The Polyvagal Theory och på traumaforskaren Deborah Dana. Marie noterade också att årets Nobelpris i medicin eller fysiologi tilldelas forskare som arbetar med att beskriva hur kroppen uppfattar sinnesförmågor.

Skapa glimmar i tillvaron

Konserten blev en musikalisk berättelse när Marie spelade, sjöng och reflekterade om sin egen livsresa genom egen musik och möten med kulturmagnater som Cornelis, Ola Magnell och Fred Åkerström.

"Varje människa bär en historia, läs mig mellan raderna" var en av titlarna.

Vi behöver skapa glimmar i vardagen genom att låta oss förundras och göra oss närvarande i allt det vackra som vi lever i och som vi kan skapa. Glimret kan ta fäste och bli till den glöd som ger oss energi och kraft.

Glimmer uppstod när vi sjöng tillsammans och Marie uppmärksammade också kulturens betydelse för återhämtning och livsgnista. Naturen, motion, gott umgänge, yoga, hantverk, plocka bär är andra exempel på sånt som kan ge oss glimmer.

Jag ser med stor förväntan fram på vårens boksläpp av Marie Bergmans bok om Vagusnerven. Jag vill gärna läsa den tillsammans med andra för reflekterande samtal så det kan kanske bli en bokcirkel. Det var så trevligt att träffa flera av våra medlemmar i Kvinnor i Svenska kyrkan i Härnösands stift på workshops och konsert.

En av våra medlemmar, *Ulla Brandström* i Sundsvall, deltog i workshop om Toning och sa så här efteråt:

”Tack Marie för en djup eftermiddag. Kunskap om självläkning genom toner var en bra kunskap. Att tänka på att bara vara och vara vänlig och ha medmänsklighet är så bra att påminnas om. Det var första gången jag tonade och jag kände att flera av rörelserna var naturliga för välbefinnandet!”

Text och bild: *Marianne Staaf-Gälldin*

Glöm inte att betala medlemsavgiften för 2022

Avgiften på 100 kr betalas
antingen via bg 422-3699 eller
via Swish, nummer 1236918593.

De sju systrarna

Författare: Lucinda Riley

Vad läser du i styrelsen just nu?

Författaren leder oss i sina sju böcker på en osannolik resa runt jorden. Under resan hamnar vi i slutet av 1800-talet, 1900-talet samt i en del av 2000-talet. Vi får uppleva andra världskriget, aboriginer i Australien, Irlands krig för självständighet, Brasilien, "om hur det gick att göra Jesusstatyn" (från idé tills den var på plats), osv. I berättelsen får vi möta en pappa som har adopterat sex barn som växer upp i Schweiz "Atlantis". En fascinerad historia som startar när Pa Salt (adoptivfar) dör. Till sina adoptivbarn lämnar han var sin ledtråd som är kopplad till vars och ens plats där de är födda. Barnen har möjlighet att söka och finna sina rötter. På resan dit får de möta fördomar, kärlek, svek, styrka, rädsla, uppoffringar och goda personer som är till hjälp.

Maia är det äldsta barnet. Lucinda beskriver henne som hon själv är bekväm med "att trösta andra". Att vara storasyster är ett privilegium eftersom hon är den person som resten av systrarna kommer att se upp till. Hon hittar sina rötter och kärleken i Brasilien.

Ally känd mest som stormsystem är den andra system. Hon är systrar-
nas ledare, modig, självständig och dessutom är hon lik sin adoptivfar i kärlek till havet och segling. I unga dagar har hon studerat på en musikskola i Geneve. Mannen i hennes liv dör i en kappseglingstävling. Hon återupptar då sitt intresse för musik. Sitt ursprung hittar Ally i Norge i samband med sin passion för musik.

Den tredje skuggsystem heter **Star**. Hon var tystlåten och höll sig alltid tätt intill CeCe. Matlagning och att sköta om trädgården är hennes intressen men hon tycker även om att läsa och skriva. Ett antikvariat i London blir första steget på Stars resa. Hon inser att hon har koppling till en kvinna som hundra år tidigare slets mellan passionerad kärlek och sina plikter mot familjen. Star blir förändrad av den kvinnans otroliga livshistoria och äntligen får hon stiga ut ur sin syster CeCes skugga och öppna sitt hjärta för kärleken.

Pärssystem, **CeCe** är den fjärde system. Hon har alltid, sedan barn-
åren, varit högljudd, rädd för spindlar, mörker samt att vara ensam. Hon gick på en konstskola men hoppade av. När hon utforskar sin ledtråd inser CeCe att hon måste resa till Australien. Hon sätts på prov

och möter sin fruktan. På den avlägsna och vilda kontinenten väcks för första gången en känsla av tillhörighet inom henne och sin konstnärliga sida.

Tiggy, Månsystem är den syster som levde för djuren och naturen. Efter begravningen återvänder hon till Skottland. Där får hon veta att hon bär på en gåva, en helandets förmåga som är nedärvd sedan generationer tillbaka. Det ger henne en anledning att åka till Granada i Spanien. Där upptäcker hon att hennes öde hör samman med romer som bodde i Sacramento under det spanska inbördeskriget. Hon beger sig ut på en resa för att förstå mer om sitt förflutna och måste till slut bestämma sig för om hon ska stanna hos sin nyfunna familj eller om hon ska återvända till Kinnaird och till Charlie.

Den sjätte delen tillhör **Electra**, Solsystem. Hon är vacker, rik och berömd. För omvärlden är hon toppmodellen men under den perfekta ytan får hon hantera den svåra vardagen med hjälp av alkohol och droger. När hennes systrar börjar frukta för hennes hälsa, får hon ett brev från en kvinna som hävdar att hon är hennes mormor. Mormoderns berättelse förflyttar henne till Kenya och hjälper henne att ta itu med sitt problem med alkohol och droger.

Den saknade system är den sista delen som författaren skrivit. De sex systrarna har bestämt sig för att träffas och fira ett år sedan deras adoptivfar gått bort. Innan dess får de en uppgift av Georg (deras advokat) att leta reda på den sjunde system. Han ger dem en ledtråd – en bild av en stjärnformad smaragdring. Den för dem till ett ovisst och spännande sökande från Nya Zeeland till Kanada, England, Frankrike och Irland. Sakta men säkert avslöjas vem som ansluter sig till legenden om stjärnkonstellationen ”Plejaderna”, hon heter **Mary** och är äldst av systrarna.

Lucinda Riley skildrar en ung kvinnas sökande efter rötter och identitet på ett hänförande sätt och väver samman hennes levnadsöde med ett trollbindande historiskt drama.

Mery Sauni

Historiehörnan del 3, intervjuer.

Inflytelserika kvinnor

I många historiska verklighetsskildringar, framför allt ur ett kvinnligt perspektiv, får vi läsa om eller bli informerade först efter deras bortgång. Upprepade gånger i vår historia har kvinnor knappt fått en fotnot om historiens viktiga, inflytande och avgörande beslut.

Det starka behovet i vårt samhälle nu är att vi kvinnor måste bli hörda. Där föddes idén att intervjua några av de äldsta medlemmarna i Kvinnor i Svenska kyrkan i Härnösands stift och göra deras röster hörda. Ta del av deras medverkan, nyfikenhet, intresse, engagemang, upplevelser och synpunkter om vår organisation. Det är också viktigt för oss att lyfta upp dessa kvinnor som har betytt och fortfarande betyder mycket för oss. Ge oss möjlighet att färdas utmed deras spår, kunna tillbakablicka på deras inspiration och hårda arbete, för att skapa en sådan förening som lever nu och i framtiden fortsätter växa.

Först ut att bli intervjuad är Gunnel Oldenmark, Härnösand

Gunnel Oldenmark

Foto: Privat

1. När blev du medlem i Kvisk?

Tror det var i slutet av 1990 talet.

2. Vad/vem fick dig att gå med i föreningen?

Jag läste och hörde talas om Heliga dansar i Sofiakyrkan under Maria Rönns ledning i Stockholm.

3. Varför blev du medlem?

Det inspirerade mig att vilja ta kontakt och delta tillsammans med kvinnor som var aktiva i kyrkan.

4. Hur fick du kunskap om att föreningen fanns?

Jag deltog i möten hos Ingrid Tyrberg som bodde här i Härnösand då. Vi kallade vår lilla grupp för Mariagruppen. Jag tror det var där jag hörde talas om Kvinnor i Svenska kyrkan.

5. Vilka aktiviteter minns du särskilt bra?

Heliga danser, nydanande andakter, seminarier som kvinnor initierade.

6. Vad var det speciella med denna aktivitet, som gör att du minns den?

Det var att vi själva fick utforma egna andakter i och utanför kyrkan, utifrån kvinnoperspektiv.

7. Vilka andra aktiviteter minns du?

Pilgrimsvandringar ute i naturen, med altare på vissa platser.

8. Något som har varit extra inspirerande?

En andakt i Härnösands domkyrka. Vi hade sju altare utifrån sju kvinnor från Bibelns berättelser. Till exempel: Evas altare, Marias altare, Maria Magdalenas altare, Deborahs altare, osv. Varje altare hade skapats utifrån de olika karaktärerna som vi uppfattade dem. Till exempel Maria Magdalena uppfattade vi som en ung kvinna mitt i livet, uttryckande sensualitet, fruktbarhet, röd klänning och röda blommor. Medan svarta madonnan, sorgens och smärtans altare med svart klänning, svart sjal, en kvist utan blad; den vita oskuldsfulla unga flickan/madonnan, med allt i vitt, osv.

9. Är det några medlemmar du särskilt minns genom åren?

Kvinnogruppen som var med i Kvinna, Natur, Gud och Guds dotter vem är du och Guds Moder var är du. Det var Lisbeth Gustafsson och Kirsten Grönlén-Zetterqvist med flera som initierade och höll i dessa seminarier. Platserna var i Sigtuna och Rön/Härnösand. Helig dans var alltid med och bild/text-skapande. Ninna Edgardh Beckmans föreläsningar också.

10. Är det några kvinnor i föreningen du tycker vi ska uppmärksamma särskilt?

Vet ännu inte, ska tänka efter.

11. Har du något minne eller hört något om föreningens grundare i Härnösand, Anna Bohlin?

Grundaren Anna Bohlin har man definitivt hört talas om. Hon var också ordförande i SKMF (Svenska Kvinnors Missionsförening). Hon var mycket aktiv på olika sätt i Härnösand.

12. Några tråkiga minnen?

Tråkiga minnen? Inte som vi kvinnor stått för, däremot två präster/ domprostar som betett sig lite konstigt. Känslan av att de ifrågasatte våra möten. Att de kontrollerade oss, dvs satte sig längst bak i rummet på Församlingsgården och liksom "tjuvlyssnade". De deltog inte i vårt möte. Utan ville bara veta vad vi höll på med.

13. Har du några foton du vill dela med oss?

Kanske, kan undersöka saken.

14. Finns det aktiviteter vi borde ta upp från tidigare verksamhet och satsa på framåt?

Andakter med kvinnoperspektiv t.ex. som under fråga 8.

Seminarier, föreläsningar och diskussioner om andliga livsfrågor och med texter utifrån bibelberättelser och/eller andra intressanta böcker som belyser och berör oss människor nu och i framtiden.

15. Hur ska vi lyckas med att få fler engagerade medlemmar till ett sådant viktigt ändamål och för att vi ska fortsätta växa. Har du några råd som du kan dela med dig?

Vi kan ordna fler seminarier med föreläsningar och diskussioner i andliga, framförallt kristna frågor som vi har funderingar omkring.

Vi kan också bjuda in vänner som är intresserade av dessa frågor och kanske skulle vilja bli medlemmar i KviSk.

Programmet bör innehålla föreläsningar, meditationer, naturupplevelser till exempel korta pilgrimsvandringar och någon form av kroppsövningar, yoga till exempel.

Mery Sauni

Här når du Kvinnor i Svenska kyrkan, Härnösands stift

Styrelsen:

Marianne Staaf-Gälldin, Sundsvall, tel. 076 - 830 82 66

Catharina Larsson, Örnsköldsvik, tel. 070 - 291 28 62

Berit Larsson, Frösön, tel. 070 - 230 95 57

Priscilda Helenius, Sundsvall, 073 - 040 83 98

Mery Sauni, Härnösand, 070 - 389 53 90